

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 16 Αυγούστου 2026 - ΙΑ' Ματθαίου (Ματθ. ιη' 23-35)

Αγαπητοί μου αδελφοί, ακόμη και μία ημέρα αν ήταν η ζωή μας δεν θα αποφεύγαμε την αμαρτία. Καθημερινά αμαρτάνουμε, πρώτα και κυρίως στο Θεό και μετά και στους συνανθρώπους μας. Γι' αυτό έχουμε υποχρέωση να ζητάμε ταπεινά συγνώμη. Αν πας να προσφέρεις το δώρο σου στο Θεό και θυμηθείς ότι κάτι έχει ο αδελφός σου εναντίον σου, άφησε το δώρο σου, πήγαινε πρώτα συμφιλίωσου με τον αδελφό σου και μετά έλα να προσφέρεις το δώρο σου. Ούτε η προσφορά μας γίνεται δεκτή αν είμαστε μαλωμένοι. Και πριν προσευχηθούμε πρέπει να έχουμε συγχωρήσει τους συνανθρώπους μας. Αυτό άλλωστε μας προτρέπει και η Κυριακή προσευχή. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Αν εμείς από υπερηφάνεια, εγωισμό και μνησικακία δεν συγχωράμε τους συνανθρώπους, αλλά θέλουμε να τους εκδικηθούμε ανταποδίδοντας το κακό που μας έκαναν, χάνουμε την χάρη και την ευλογία του Θεού και μένουμε κι εμείς ασυγχώρητοι από τον Θεό.

Είναι όντως πολύ μεγάλη η ευεργεσία και χάρη να εξαρτά ο Θεός τη δική μας σωτηρία και συγχώρεση, με την δική μας στάση απέναντι στους άλλους ανθρώπους. Μας δίνει το κλειδί του Παραδείσου στο χέρι μας και το μέτρο που θα μας κρίνει, είναι εκείνο με το οποίο κρίνουμε κι εμείς τους άλλους. Αν συγχωράμε στους συνανθρώπους τα παραπτώματά τους θα συγχωρήσει και ο Θεός εμάς, εάν όμως δεν συγχωράμε τους συνανθρώπους μας, ούτε ο Θεός θα συγχωρέσει κι εμάς. Αφορμή για να πει ο Κύριος την σημερινή παραβολή πήρε από το ερώτημα του αποστόλου Πέτρου. Κύριε, πόσες φορές θα φταιξει σε εμένα ο αδελφός μου και θα τον συγχωρήσω; Έως επτά φορές; Είπε σε αυτόν ο Ιησούς, δεν σου λέω έως επτά φορές, αλλά έως εβδομήντα επτά φορές, πάντοτε δηλαδή θα συγχωράς.

Το καθήκον να συγχωρούμε αυτούς που μας έφταιξαν είναι απεριόριστο. Γι' αυτό και η βασιλεία των ουρανών έχει παρομοιωθεί με ένα

βασιλέα, που θέλησε να λογαριασθεί με τους δούλους του, στους οποίους είχε εμπιστευθεί την διαχείριση των οικονομικών του. Εκεί που άρχισε να εξετάζει τους λογαριασμούς, του έφεραν βιαίως ένα, που του χρωστούσε το τεράστιο πόσο των δέκα χιλιάδων ταλάντων. Επειδή δεν είχε να επιστρέψει όσα χρωστούσε, διέταξε ο κύριός του να πωληθεί ως δούλος αυτός και η γυναίκα του και τα παιδιά του και όλα όσα είχε, για να εξοφληθεί έτσι έστω και μέρος από το χρέος. Έπεσε τότε κατά γης ο δούλος εκείνος, τον προσκυνούσε και έλεγε, Κύριε, δείξε επιείκεια και μακροθυμία σε εμένα και όλα όσα σου χρωστώ, θα σου τα πληρώσω. Φάνηκε σπλαγχνικός ο Κύριος του δούλου εκείνου, τον άφησε ελεύθερο και του χάρισε όλο το χρέος.

Αλλά εκείνος ο δούλος όταν βγήκε έξω, βρήκε ένα από τους συνδούλους του, ο οποίος του χρωστούσε το μηδαμινό ποσό των εκατό δηναρίων. Αμέσως τον έπιασε και τον πίαζε κατά τον πλέον σκληρό τρόπο λέγοντας πλήρωσέ μου ότι μου χρωστάς. Έπεσε τότε ο σύνδουλος εκείνος στα πόδια αυτού και τον παρακαλούσε λέγοντας, δείξε σε μένα επιείκεια και μακροθυμία και θα σου επιστρέψω τα οφειλόμενα. Αυτός δεν ήθελε να ακούσει τίποτε, αλλά πήγε και τον κατήγγειλε στις αρχές και τον έβαλε στην φυλακή, έως ότου πληρώσει το χρέος του. Οι άλλοι σύνδουλοί του, όταν είδαν αυτά που έγιναν, λυπήθηκαν πάρα πολύ και ελθόντες στον κύριό τους του διηγήθηκαν με ακρίβεια όλα τα γεγονότα. Τότε κάλεσε αυτόν ο κύριός του και του είπε. Δούλε πονηρέ, όλο το τεράστιο εκείνο χρέος, σου το χάρισα, γιατί με παρακάλεσες. Δεν έπρεπε και συ να λυπηθείς και να ελεήσεις τον σύνδουλό σου, όπως εγώ ο Κύριός σου σε λυπήθηκα και σε ελέησα; Και οργισθείς ο κύριός του, τον έβαλε στην φυλακή και τον παρέδωσε στους βασανιστές, για να τον βασανίζουν, μέχρις ότου εξοφλήσει όλο το χρέος του.

Έτσι και ο Πατέρας μου ο επουράνιος θα κάνει σε σας εάν δεν συγχωράτε ο καθένας στον αδελφό του, με όλη σας την καρδιά, τα πταίσματα, που έχει κάνει απέναντί σας. Αμήν.